

Hermed bliver der tale om en fragmenteret behandling af ligestillingspørgsmålene, som gør det vanskeligt for de involverede medlemmer at erhverve sig den faglige dybde og indsigt i ligestillingsforholdene såvel her i landet som i udlandet. Nedsættelse af udvalget vil derfor give mulighed for at skabe et fokuseret og samlet overblik over ligestillingsområdet og dermed give baggrund for en mere kvalificeret indsats på området.

Heller ikke en lang række mere langsigtede drøftelser af konkrete tiltag i relation til Folketinget er mulige med den nuværende struktur. Mindretallet skal her blot give tre eksempler:

En løbende opfølgning og drøftelse i udvalgsregi af den årlige redegørelse og den perspektiv- og handlingsplan for det kommende ligestillingsarbejde, som ligestillingsministeren hvert år inden den 1. marts afgiver til Folketinget, finder ikke sted i dag. Det reducerer klart betydningen af ministerens og ministeriets arbejde. Det gælder også ligestillingsrelaterede spørgsmål stillet som § 20-spørgsmål.

Endvidere kan nævnes en række tiltag inden for satspuljemidlerne på ligestillingsområdet, som ikke får en samlet behandling og opfølgning.

Endelig kan nævnes implementering af direktiver, aktioner og handlingsplaner m.v. udsprunget fra EU, som selvfølgelig formelt passerer Folketingets Europaudvalg, men som på grund af Europaudvalgets sammensætning og store sagsmængde i realiteten ikke får en særlig grundig behandling. Hertil kommer, at der hverken er en naturlig kontaktmulighed med Europa-Parlamentets eller med andre landes ligestillingsudvalg, hvilket vanskeliggør deltagelse i forskellige netværk. Herved er der megen vigtig information fra udlandet, som ikke naturligt indgår i den danske debat, og det mindsker selvfølgelig også mulighederne for at præge debatten i andre lande.

Et ligestillingsudvalg vil også skabe bedre mulighed for en dialog med den danske omverden, hvad enten det er universiteterne, de faglige organisationer eller andre. De mennesker, der arbejder med disse spørgsmål, oplever, at de ikke har et sted, hvor de politisk kan få en samlet diskussion af udviklingen. De er i dag tvunget til at henvende sig til de enkelte politiske partier, hvilket netop ikke giver basis for en bredere dialog og under alle omstændigheder er ganske tidkræ-

vende. Frem for alt betyder det, at der ikke bliver en fælles opfattelse og forståelse af de eksisterende data. En bred fælles indsats på dette område vanskeliggøres hermed også, fordi dialogen om problemerne og deres løsningsmuligheder ikke har et forum at udfolde sig i – netop det, der var formålet med nedsættelse af de stående udvalg tilbage i tiden.

De stående udvalg blev etableret over en længere periode i 1960'erne for at finde deres endelige etablering i begyndelsen af 1970'erne. I et notat fra den 3. december 1964 om ændringer af Folketingets forretningsorden udarbejdet af den daværende formand for Folketinget skrives der om en udvidelse fra 6 til 12 stående udvalg: »Til fordel for en sådan ordning taler ikke mindst, at den vil kunne bidrage til, at lovforslagene under deres behandling i folketinget ses i et videre perspektiv, end det kan ventes, når spørgsmål af ensartet karakter behandles af forskellige grupper af medlemmer. Skal helhedssynspunkterne kunne trænge igennem, vil det være af stor betydning, at medlemmerne på hver sit felt opnår den indsigt og det overblik, der gennem årene erhverves ved stadig beskæftigelse med et bestemt, ikke for snævert afgrænset lovgivningsområde.« (Side 3 i beretning afgivet den 10. august 1965).

De stående udvalg har gennem årene været af forskelligt antal og indhold. Der er tale om en løbende justering af forretningsordenen. Der har ikke tidligere været nogen særlig diskussion, når et nyt udvalg skulle etableres, og spørgsmålet har ikke i nævneværdig grad været politiseret.

Mindretallet finder ikke, at de argumenter, der er fremført fra regeringspartiernes side, er særlig underbyggede. Hovedlinjen i regeringspartiernes argumentation er, at ligestillingspolitik skal indgå i alle beslutninger, og at ligestillingen nærmest ville lide under at få et udvalg, for så ville den enkelte politiker ikke længere tænke over det problem, men overlade det til ligestillingsordførerne. Nøjagtig det samme kunne vel siges om miljøpolitikken og andre tværgående områder, men derfor er der alligevel et miljøudvalg i Folketinget, som skal sikre, at der er en overordnet fagdiskussion.

Endelig mener mindretallet, at arbejdsområdet for udvalget også skal omfatte ligebehandling som anført i henvendelsen fra bl.a. Danske Handicaporganisationer, der er optrykt som bilag til betænkningen.